

Da det efter en afgiven Lægeattest og hvad der for øvrigt er oplyst af Skibbygmesteren ved Flaaden fremgaar, at Søren Nielsens Død skyldes Hjerte- og Leberhgedom, følger af en kronisk Blyforgiftning, paadragen under hans Tjeneste paa Orlogsværftet, hvor han har arbejdet i over 10 Aar, og da hans Enke, der er henved 57 Aar gammel og svagelig, befinder sig i meget trængende Omstændigheder samt har en Søn, født den 31te Januar 1886, at forsørge, formener Ministeriet, at Billighed taler for, at der ligesom i tidligere lignende Tilfælde af Statskassen tilstaaes hende en ekstraordinær aarlig Understøttelse og en ekstraordinær aarlig Forsørgelse til Barnet til dets fyldte 15de Aar, saa længe hun forbliver i ugift Stand og hendes Formuesforhold ikke maatte forbedre sig.

Hvad denne Understøttelses Størrelse angaar formenes det, at den i Analogi med Bestemmelserne i Lov af 20de November 1876 om Invalidforsørgelse m. m. §§ 13 og 18 passende vil kunne sættes for Enken til 120 Kr. aarligt og til Barnet til 36 Kr. aarligt, altsaa til i alt 156 Kr. aarligt fra den 1ste Marts 1896 at regne.

Her foreslaas hende tillagt bemeldte Understøttelse for Tiden fra 1ste—31te Marts 1896 med 13 Kr., medens Understøttelsen for Finansaaret 1896—97, da den paa Grund af den fremrykkede Tid ikke vil kunne søges optagen paa Finanslovsforlaget for sidstnævnte Finansaar, vil blive søgt som Efterbevilling paa Tillægsbevillingslovsforlaget for bemeldte Finansaar.

I Henhold hertil tillader jeg mig derfor at anmode det ærede Finansudvalg om at ville foranledige, at der til 2den — eventuelt til 3dje — Behandling i Folketinget af Tillægsbevillingslovsforlaget for 1895—96 stilles følgende Vædringsforslag, nemlig:

Til II. Til § 23. (Marineministeriet) ad Post 1:

Til A. f. Understøttelsesklassen, ekstraordinært:

(Understøttelse til privat Arbejdsmand ved Orlogsværftet S. Nielsens Enke og Barn).

Summen 1,049 Kr. 25 Ø. forhøjes med 13 Kr.

N. F. Ravn.

Nidiger.

Til Folketingets Finansudvalg.

7

Marineministeriet. Kjøbenhavn, den 18de Marts 1896.

Fra forhenværende Daglejer ved Orlogsværftet Rasmus Rasmussen, der siden den 8de November 1895 ikke har været til Tjeneste paa Værftet, har Ministeriet modtaget Andragende om en aarlig Understøttelse paa Grund af, at han, der er i en Alder af henved 63 Aar, er Enkemand og har 3 Børn samt har arbejdet paa Værftet i ca. 8½ Aar, ovennævnte 8de November under sit Arbejde paa Værftet paadrog sig en meget stærk Kontusion af Forhovedet.

Da han ifølge to forelagte Lægeattester paa Grund af den lidte Bestadigelse rimeligvis vil være uarbejdsdygtig meget længe og maaske for Livstid, idet han, naar han har forsøgt at optage sit Arbejde, altid er bleven meget syg, samt da han efter indhentet Tjenesteattest er vel anbefalet og er i trængende Omstændigheder, formener Ministeriet, at Billighed taler for, at der, ligesom i tidligere lignende Tilfælde, tilstaaes ham en ekstraordinær aarlig Understøttelse og en ekstraordinær aarlig Invalidforsørgelse af Ministeriets Understøttelsesklasse fra den 1ste December 1895 at regne, foreløbig dog kun til Udgangen af Finansaaret 1896—97, da det endnu ikke er konstateret, at han vil blive Invalid for Livstid.

Hvad denne Understøttelses Størrelse angaar, formener man, at den under Hensyn til Bestemmelserne i Lov af 20de November 1876 om Invalidforsørgelse